

BIỆT ĐỘI NGÔI SAO

Crystal Ruby

- Tính cách: Lịch sự, thông minh, biết cảm thông
- Tài năng: Đọc ngôn ngữ cổ
- Nỗi sợ: Bóng tối

Alyssa Crown

- Tính cách: Thích chỉ huy, quyết đoán, dũng cảm
- Tài năng: Định hướng
- Nỗi sợ: Nhện

Andrew Woodwork

- Tính cách: Kiệm lời, cẩn thận, đáng tin cậy
- Tài năng: Sử dụng phép thuật
- Nỗi sợ: Nước

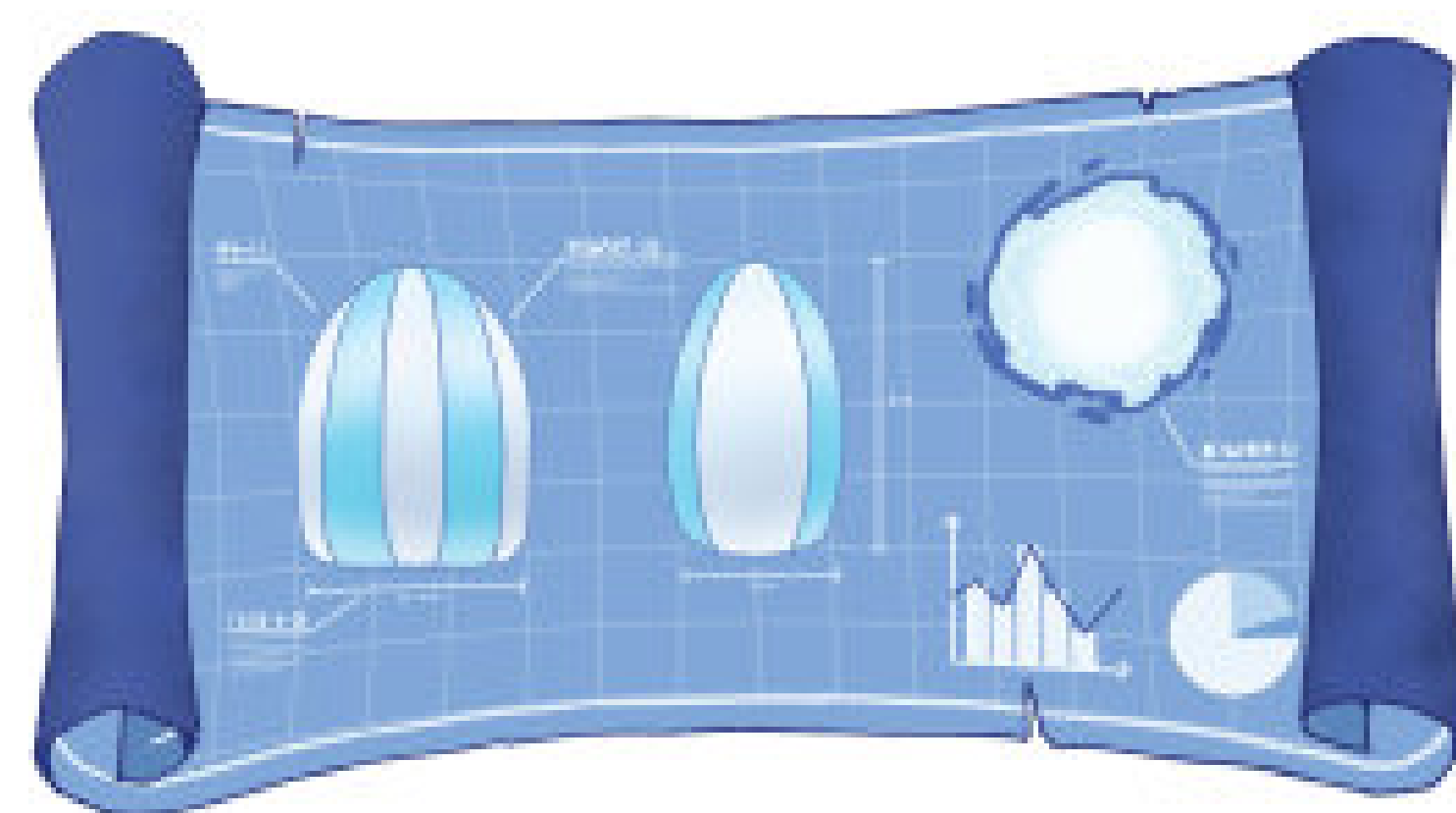

Peter Anderson

- Tính cách: Tò mò, nghịch ngợm, sáng tạo
- Tài năng: Thiết kế rô bốt và vận hành máy móc
- Nỗi sợ: Tiếng nổ

Chương 1

KẾ HOẠCH

Một sáng thứ Bảy đẹp trời, Andrew, Crystal và Alyssa đứng trước cánh cổng lớn nhà Peter.

Bóng râm của dinh thự cao chót vót phủ trùm chúng. Những bức tường ở mặt ngoài óng ánh trắng, mái kiểu thời Victoria màu xanh đậm. Hàng rào cây cối cắt tỉa hoàn hảo trong vườn khê xào xạc, đung đưa theo gió. Tượng bố của Peter nghiêm nghị đứng sừng sững giữa vườn. Crystal bấm chuông.

Bíp!

Cánh cổng vàng từ từ mở ra, bộ ba lùi lại. Một người máy lướt tới.

“Chào mừng quý khách.” Nó vừa nói vừa cúi đầu. “Cậu chủ đang đợi quý khách. Mời theo tôi.” Nó quay lại và lướt vào nhà.

Bọn trẻ được dẫn vào một hành lang lớn. Các bức tường sơn phẳng lì như thể làm từ đá cẩm thạch. Trên tường treo nhiều tranh vẽ đại gia đình của Peter. Trong tranh là hình các thế hệ từ năm 1705 đến nay. Những người trong tranh trông đều trí thức và tinh anh. Ai cũng nổi tiếng. Tất cả tranh lồng khung gỗ tinh xảo, thêu hoa văn vàng hình xoắn ốc. Ba bạn nhỏ rẽ trái vào thang máy.

Người máy nhìn vào máy quay để máy quét mã trong mắt nó. Chiếc máy kêu *bíp*.

“Tầng sáu.” Tiếng nói phát ra từ máy.

Ba đứa trẻ bước ra và thấy một cánh cửa đôi. Người máy lướt qua chúng, đẩy cửa. Chúng nhìn vào và thấy căn phòng trông giống phòng họp.

Có chiếc bàn dài ở giữa phòng, hàng ghế xếp hai bên và một ghế lớn quay lưng lại.

“Khách của cậu đã đến, thưa cậu.” Người máy nói.

“Cảm ơn. Cậu lui được rồi.” Giọng Peter vang lên từ sau chiếc ghế to.

Người máy rời phòng và khép cửa.

Chiếc ghế xoay vù lại! Peter ngồi đó, nhếch miệng cười.

“Chào các cậu! Thật vui khi được gặp các cậu ở đây hôm nay!” Cậu trịnh trọng nói rồi nhảy khỏi ghế và cúi người.

Sau hành động này là một khoảng lặng dài đầy khó xử.

“Peter, tớ không muốn nói phũ, nhưng...” Crystal nói, cắn môi để kìm nén tiếng cười. “Cậu bày trò quái gì vậy?”

“Thì...” Peter đứng thẳng dậy và nói. “Tớ tưởng đây là màn đón tiếp hoành tráng.”

Cậu dừng lại, quan sát vẻ mặt của các bạn. Ba đứa bối rối nhìn cậu, Alyssa thậm chí còn che mặt và cười run lên. Peter thở dài.

“Dù sao thì...” Cậu tiếp tục. “Tớ sẽ đưa các cậu đến nơi tụi mình sẽ bàn kế hoạch.”

Cậu đứng ở ngưỡng cửa và ra hiệu cho các bạn đi theo. Cậu dẫn họ sang căn phòng ngay cạnh. Bên trong chỉ có một thang máy, ánh đèn mờ mờ khiến các góc trông tối tăm.

“Chỗ này nhìn hơi sợ.” Crystal rùng mình.

Peter nhún vai, thang máy mở ra khi cả bọn bước vào phòng. Kì lạ thay, bảng điều khiển của

thang máy chỉ có một nút duy nhất hình mũi tên hướng lên trên.

“Này, Peter?” Alyssa tò mò nhìn cái nút. “Tại sao bảng điều khiển chỉ có một nút?”

“À, cái này á?” Peter trả lời khi nhấn nút và thang máy di chuyển. “Đó là vì thang máy này đi thẳng đến phòng tớ. Đây là thang máy cá nhân của tớ.”

Một tiếng *ting* vang lên, thang máy dừng, rồi mở ra. Ánh sáng ủa vào, một căn phòng kì dị xuất hiện.

“Chào mừng các cậu đến phòng tớ!” Peter thốt lên, đứng giữa và dang hai tay.

Các bức tường được phủ bằng những sơ đồ khổng lồ, choán gần như toàn bộ phòng. Vô số sách chất đầy chiếc kệ hình vuông gắn một bên vách, vài cuốn sắp rơi.

Chiếc trường kỉ nhỏ màu xanh đậm kê ngay dưới kệ. Chiếc giường đôi nằm ở góc ngoài cùng, ngay sát ban công rộng, ngăn cách với căn phòng bởi hai cánh cửa kính.

“Peter, cái gì kia?” Alyssa hỏi và chỉ vào một hộp đồ chơi cũ. Hộp gỗ dường như đã mục còn những món đồ chơi thì bẩn thỉu và sòn rách.

STAR TEAM PROFILE

Crystal Ruby

- Personality: Courteous, clever, sympathetic
- Talent: Reading old languages
- Fear: Darkness

Alyssa Crown

- Personality: Bossy, decisive, brave
- Talent: Navigating
- Fear: Spiders

Andrew Woodwork

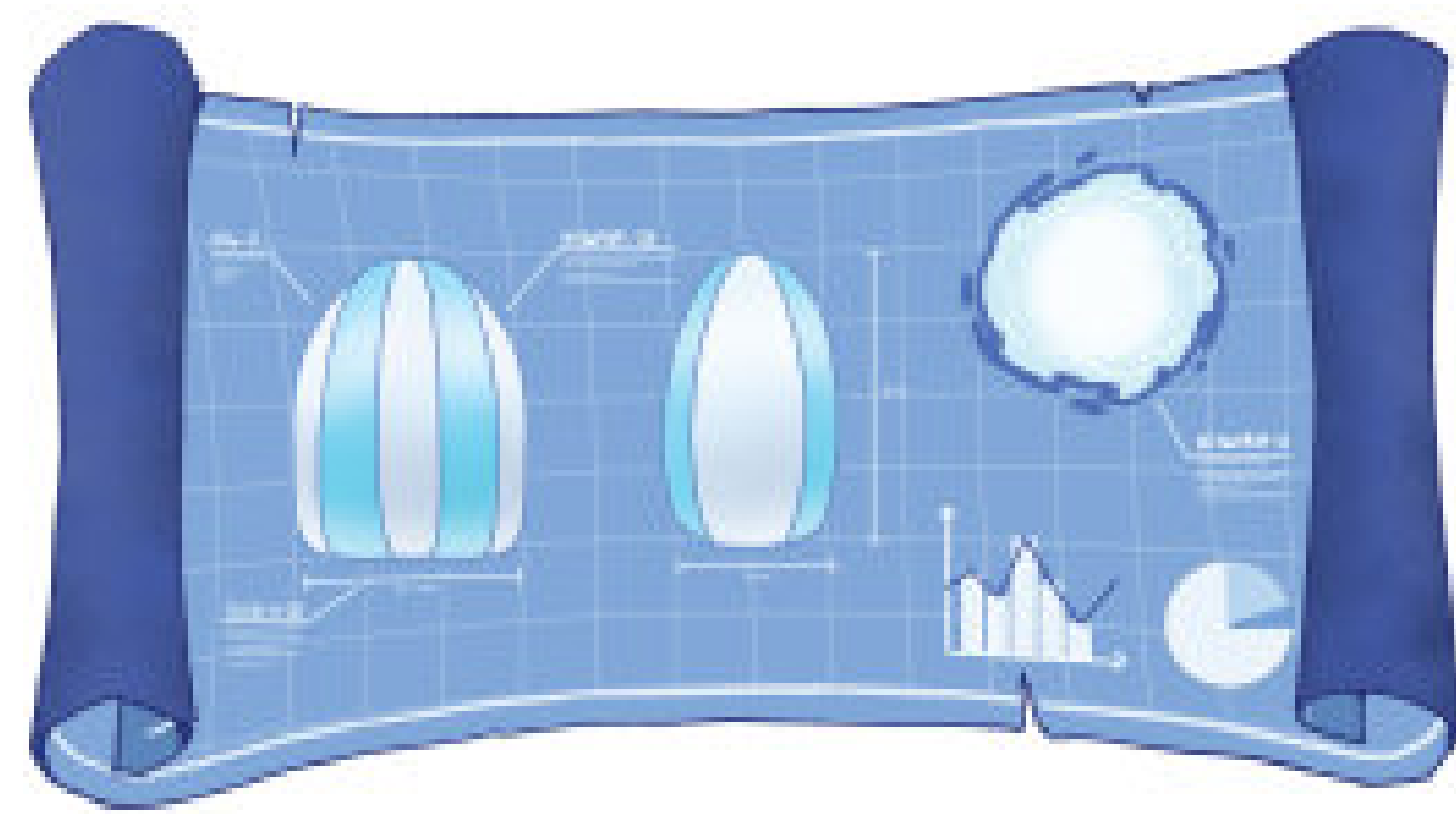
- Personality: Quiet, reliable, careful
- Talent: Wizardry
- Fear: Water

Peter Anderson

- Personality: Curious, naughty, inventive
- Talent: Robotics and engineering
- Fear: Explosion

CHAPTER 1 THE PLAN

It was a bright Saturday morning as Andrew, Crystal, and Alyssa stood in front of Peter's grand gate.

They were completely shrouded by the towering shadow of the mansion. The outside walls were glittering white, with dark blue, Victorian roofs. The perfectly cut hedges in the garden were rustling gently, swaying in the wind. As usual, the statue of Peter's father was in the middle of the garden, bearing a serious expression. Crystal rang the bell.

Beep!

The golden gates slowly opened as the trio stood back. A robot glided gracefully towards them.

"Welcome." It said, bowing. "The young master has been expecting you. Please follow me." She turned back and moved into the house.

They were led into a large hallway. The walls were well painted as if they were made of marble. There were various paintings of Peter's huge family on the walls. It showed generations dating back to 1705 until now. The people in the paintings all looked like highly knowledgeable, sophisticated people. After all, they were all quite famous, every one of them. All the paintings had delicate, wooden frames, embroidered on them were swirling patterns of gold. As they turned left, they all entered an elevator.

The robot looked at a camera as it scanned a code in its eyes. Then the camera beeped.

"Floor six." The elevator spoke.

They stepped outside and came face-to-face with a double door. The robot then glided past them to push the door open. They peered in and saw what looked like a meeting room.

There was a long table in the middle, chairs on either side, and a big, executive chair facing away from them.

“Your guests, sir.”

“Thank you. You may leave now.” Peter’s voice rang out from behind the executive chair.

The robot left the room with a click of the door.

The chair turned around with a swish! There sat Peter, smirking.

“Welcome! It’s such a pleasure to see you here today!” He said dramatically, jumping off the chair and bowing low.

Following this action was a long, awkward silence.

“Peter, I’m not trying to be rude, but...” Crystal said, biting her lip to stifle her laughter. “What is this?”

“Well...” He said, straightening himself. “I thought this would make a grand entrance.”

He paused, scanning the looks on his friend’s face. They looked puzzled, Alyssa even covering her face and shaking from laughter. Peter sighed.

“Anyway...” He continued. “I’ll take you all to the place where we’ll discuss the plan.”

He stood at the doorway and beckoned the others to follow him. He led them to a room right

next to the meeting room. Inside it only had an elevator, with dim lights in the room, making the corners look dark.

“This looks kind of creepy.” Crystal shivered.

Peter shrugged, then the elevator opened as they went inside. Strangely, the control panel of this elevator had only one button, which had an arrow pointing upwards.

“Hey, Peter?” Alyssa asked, peering at the button curiously. “Why’s there only one button?”

“Oh, this?” Peter replied as he pressed the button and the elevator moved up. “It’s because this elevator goes straight to my room. It’s my own, personal elevator.”

A *ping* sounded as the elevator stopped. As light flooded in, they were presented with a peculiar room before them.

“Welcome to my room!” Peter exclaimed, standing in the middle, and spreading his hands out.

The walls were draped over with massive blueprints, covering nearly the entirety of the room. Various books filled the square-shaped bookcase perched on the side of the room, some threatening to fall out.

He even had a small, dark blue couch right under the shelves. His twin size bed was packed up at a top corner, right next to his large balcony, separated from the room by two glass doors.

“Peter, what’s that?” Alyssa pointed to an old toy box. It looked as if the wood was rotting, and the toys were dirty and worn out. It contradicted every single luxurious detail in the room.

“Ah, yes.” Peter said as he walked over to the box. “This will be where we will be making our plans.”

“Either that box is secretly an interdimensional portal, or there’s something desperately wrong with your head, I can’t see any way that we could discuss... or practically do anything inside there.” Alyssa commented.

“You’ll see, no need to fuss.” He grinned. Slowly, he lifted the box.

The other’s gasped in surprise.

Under the musty box was a big, grey button. It was embedded in the floor, ensuring that the box wouldn’t accidentally lie on the button and press it.

Peter pressed it, then put the toy box back down. For a few seconds, nothing happened, except for a few strange, mechanical grinding in

the distance. But then they suddenly heard a loud, screeching sound, like a rock was being pushed on metal.

Everyone except Peter tried to find the source of this horrible noise, covering their ears, and looking around the room. They were met with an extraordinary sight: Peter’s bed was slowly moving to the other side of the room by itself!

“IS THAT A TRAPDOOR?” Crystal shrieked as a trapdoor was revealed underneath the bed.

“It sure is!” Peter replied cheerfully, going to open the trapdoor.

The other’s walked over and peeped in. It was pitch black inside and had the smell of dust.

“That’s dark. It looks like a void down there.” Andrew commented.

Peter reached in, fumbled around in the darkness, and turned on a switch in the hole.

Click!

The lighting inside flickered on. It revealed a staircase going down.

“Let’s go.” He said, going down the stairs.

“Wait.” Alyssa said. “Are there... spiders? It doesn’t look well kept.” She gulped.